

Artykuł 1

ARTYKUŁ 1

1. WPROWADZENIE

Oficjalne Przepisy Sportowe Special Olympics (dalej przepisy sportowe) są źródłem norm i zasad dotyczących organizowania zawodów i prowadzenia treningów w Olimpiadach Specjalnych. Artykuł 1 przedstawia postanowienia ogólne, opracowane na podstawie Oficjalnych Przepisów Ogólnych Olimpiad Specjalnych. W przypadku jakiegokolwiek niezgodności pomiędzy przepisami sportowymi, a przepisami ogólnymi, przepisy ogólne mają moc wiążącą.

Misją Olimpiad Specjalnych jest zapewnienie całorocznego cyklu treningów i zawodów sportowych w różnych olimpijskich dyscyplinach sportowych dzieciom i dorosłym z niepełnosprawnością intelektualną, zapewnienie ciągłej możliwości rozwijania sprawności fizycznej, demonstrowania odwagi, dzielenia się radością ze zdobytych nagród oraz nawiązywanie przyjaźni pomiędzy rodzinami, innymi zawodnikami, społecznością lokalną. Założenia i podstawowe zasady Olimpiad Specjalnych można znaleźć w Artykule 1 Przepisów Ogólnych.

2. PRZEPISY SPORTOWE I TRENING

2.1. Przepisy sportowe i cykliczne zmiany przepisów

2.1.1. Wszystkie treningi i zawody Olimpiad Specjalnych na każdym poziomie powinny być zgodne z Oficjalnymi Przepisami Sportowymi Special Olympics.

2.1.2. Przepisy sportowe mogą być zmieniane raz albo 2 razy do roku. Mają one na celu podnoszenie standardów związanych ze zdrowiem oraz bezpieczeństwem zawodników Olimpiad Specjalnych, zgodnie z Załącznikiem A.

2.1.3. Artykuł 1 może być modyfikowany raz do roku.

2.2. Stosowanie przepisów międzynarodowych federacji sportowych oraz Narodowych Związków Sportowych.

2.2.1. Oficjalne Przepisy Sportowe Special Olympics obowiązują na wszystkich zawodach Olimpiad Specjalnych. Jako międzynarodowy program sportowy Special Olympics International stworzyło te przepisy w oparciu o przepisy międzynarodowych federacji sportowych i narodowych związków sportowych w danej dyscyplinie, wprowadzając dodatkowe modyfikacje tam gdzie jest to potrzebne. W przypadku gdy istnieje sprzeczność lub niezgodność pomiędzy przepisami związkowymi w danej dyscyplinie, a przepisami sportowymi Special Olympics, obowiązują Oficjalne Przepisy Sportowe Special Olympics. Każdy Akredytowany Program oraz Komitet Organizacyjny jest zobowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów i regulacji, które mają służyć jako punkt odniesienia dla każdej dyscypliny sportowej w Olimpiadach Specjalnych.

2.2.2. Na Światowych Igrzyskach Olimpiad Specjalnych, Igrzyskach Regionalnych lub międzynarodowych zawodach w kilku lub jednej dyscyplinie, obowiązują przepisy międzynarodowych federacji sportowych.

2.2.3. ZAŁĄCZNIK B tego dokumentu zawiera listę międzynarodowych federacji sportowych przypisanych każdej oficjalnej i uznanej dyscyplinie sportu w Olimpiadach Specjalnych.

2.3. Konkurencje sportowe

2.3.1. Sekcja A każdego przepisów sportowych danej dyscypliny zawiera listę oficjalnych konkurencji, w ramach których mogą startować zawodnicy Olimpiad Specjalnych. Zakres oferowanych konkurencji i jeśli to możliwe ich opis, daje możliwość współzawodniczenia sportowcom startującym na każdym poziomie

sprawności i możliwości. Program Narodowych powinien wskazywać oferowane konkurencje w ramach dyscypliny, a w razie potrzeby, zawierać wytyczne dotyczące sposobu ich przeprowadzania w ramach Olimpiad Specjalnych. Trenerzy powinni zapewniać odpowiedni trening oraz wybór konkurencji sportowej dopasowany do indywidualnych możliwości oraz preferencji zawodników.

2.4. Sportowcy z niepełnosprawnością intelektualną

2.4.1. Przygotowując ofertę sportową dla zawodników Olimpiad Specjalnych, osób z niepełnosprawnością intelektualną, zaleca stosowanie się do następujących zasad: 1) Każdy zawodnik powinien czerpać radość z ważnego i doniosłego doświadczenia jakim jest start w zawodach Olimpiad Specjalnych, 2) Integralność i duch sportu muszą zostać zachowane; 3) Zdrowie i bezpieczeństwo wszystkich zawodników, trenerów oraz sędziów pod żadnym pozorem nie może być zagrożone.

2.5. Minimalne standardy treningowe

2.5.1. Główne zasady:

2.5.1.1. Sportowcy Olimpiad Specjalnych mają prawo do uczestnictwa w treningach sportowych, które:

2.5.1.1.1. Są prowadzone przez wykwalifikowanych trenerów dysponujących wiedzą adekwatną do wymogów Olimpiad Specjalnych oraz mających zdolność do efektywnej pracy z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie.

2.5.1.1.2. Rozwijają ich umiejętności sportowe oraz wzmacniają kondycję fizyczną

2.5.1.1.3. Odpowiednio przygotowują ich do zawodów Olimpiad Specjalnych.

2.5.1.2. Realizacja minimalnych standardów treningowych jest możliwa przy zastosowaniu się do następujących wytycznych:

2.5.1.2.1. Programy narodowe (kontynentalne) powinny realizować i rozwijać własne standardy treningowe/szkoleniowe jako wymóg dla sportowców przed ich wkroczeniem na pierwszy poziom współzawodnictwa w ramach tego programu.

2.5.1.2.2. Warunkiem przystąpienia któregokolwiek zawodnika/zawodniczki do zawodów, jest osiągnięcie takiego poziomu fizycznego oraz umiejętności, aby współzawodniczenie z innymi sportowcami było pełne i bezpieczne. To nie wyklucza możliwości startów danego zawodnika w innych dyscyplinach w ramach procesu treningowego.

2.6. Oświadczenie o uczestnictwie

2.6.1. Każda drużyna jest zobowiązana do wystawienia wszystkich zakwalifikowanych do danego zespołu zawodników w ramach każdej rozgrywki (meczu), chyba, że któryś sportowiec uległ kontuzji lub został usunięty z zespołu z przyczyn dyscyplinarnych/formalnych. W takim przypadku trenerzy są zobligowani do zgłoszenia takiej sytuacji organizatorowi zawodów odpowiednio wcześniej przed meczem/rozgrywkami. Nie wystawienie wszystkich

zawodników w każdej grze będzie skutkować karami z walkowerami i dyskwalifikacjami łącznie.

3. ZASADY UCZESTNICTWA W OLIMPIADACH SPECJALNYCH

3.1. Zasady te są opisane w artykule 2.01 Przepisów Ogólnych Olimpiad Specjalnych (patrz także załącznik C Przepisów Sportowych Artykuł 1).

4. KODEKS POSTĘPOWANIA

4.1. Kodeks postępowania sportowców, trenerów i sędziów jest opisany w załączniku w dodatku D do Przepisów Sportowych Artykuł 1. Jest to standard minimalny, a Akredytowany Program może wprowadzić dodatkowe kryteria.

4.2. Odmowa startu

4.2.1. Polityka Olimpiad Specjalnych zakłada, że wszelka aktywność podejmowana przez sportowców objętych programem Olimpiad Specjalnych, realizowana będzie w duchu wzajemnego szacunku i sportowej rywalizacji. Każda osoba, drużyna czy delegacja, która podczas Igrzysk Olimpiad Specjalnych lub innych zawodów odmówi współzawodniczenia ze względu na pochodzenie, płeć, wyznawana religię czy preferencje polityczne któregoś z rywali, zostanie wykluczona z tych rozgrywek i pozbawiona prawa do otrzymywania jakichkolwiek nagród czy innych wynikających z uczestnictwa w tej konkurencji.

4.3. Niesportowe zachowania

4.3.1. Wszyscy zawodnicy, którzy nie będą stosować się do wytycznych sędziów i organizatorów lub będą zachowywać się niesportowo, używać obraźliwego języka lub gestów wobec swoich rywali, publiczności czy organizatorów zawodów, mogą zostać zdyskwalifikowani przez sędziego.

5. KLASYFIKACJA DYSCYPLIN SPORTU OLIMPIAD SPECJALNYCH

5.1. Dyscyplin sportu w ramach Olimpiad Specjalnych (treningi i zawody) są podzielone na 4 poziomy. Sporty te są uznawane na podstawie kryteriów podanych poniżej.

5.2. Kryteria klasyfikacji dyscyplin sportowych:

	Poziom 1	Poziom 2	Poziom 3	Poziom 4
Igrzyska Światowe	Automatycznie włączane do Igrzysk Światowych	Możliwe do włączenia na Igrzyskach Światowych tak jak określono przez Departament Sportu SOI lub jeśli zaproponowane przez Lokalny Komitet Organizacyjny i zatwierdzone przez SOI	Możliwe do włączenia na Igrzyskach Światowych tak jak określono przez Departament Sportu SOI lub jeśli zaproponowane przez Lokalny Komitet Organizacyjny i zatwierdzone przez SOI	Możliwe do włączenia na Igrzyskach Światowych tak jak określono przez Departament Sportu SOI lub jeśli zaproponowane przez Lokalny Komitet Organizacyjny i zatwierdzone przez SOI
Udział programu – dyscypliny letnie	Minimum 110 Akredytowanych Programów Narodowych z 7 regionów SOI oferuje tę dyscyplinę na swoich narodowych igrzyskach.	Minimum 55 Akredytowanych Programów Narodowych z 4 regionów SOI oferuje tę dyscyplinę na swoich narodowych igrzyskach	Minimum 12 Akredytowanych Programów Narodowych z 2 regionów SOI oferuje tę dyscyplinę na swoich narodowych igrzyskach	Przynajmniej 1 akredytowany program oferuje tę dyscyplinę na swoich narodowych igrzyskach

Udział programu – dyscypliny zimowe	Minimum 35 Akredytowanych Programów Narodowych z 4 regionów SOI oferuje tę dyscyplinę na swoich narodowych igrzyskach.	Minimum 20 Akredytowanych Programów Narodowych z 3 regionów SOI oferuje tę dyscyplinę na swoich narodowych igrzyskach.	Tak samo jak dyscypliny letnie	Tak samo jak dyscypliny letnie
Udział zawodnika	Minimalna liczba zawodników to 100.000 dla dyscyplin letnich i 10.000 dla zimowych	Minimalna liczba zawodników to 20.000 dla dyscyplin letnich i 5.000 dla zimowych	Minimalna liczba zawodników to 1.000	Minimalna liczba zawodników to 100
Uznanie federacji	Międzynarodowa federacja jest uznawana przez GAISF Global Association of International Federations (Sport Accord)	Międzynarodowa federacja jest uznawana przez Sport Accord	Międzynarodowa federacja jest uznawana przez Sport Accord	Uznawane przez Narodową Federację/Związek
Przepisy	Zestandaryzowane przepisy Olimpiad Specjalnych są opublikowane i stosowane na Igrzyskach i zawodach wszystkich rang.	Zestandaryzowane przepisy Olimpiad Specjalnych są opublikowane i stosowane na Igrzyskach i zawodach wszystkich rang.	Zestandaryzowane przepisy Olimpiad Specjalnych są opublikowane i stosowane na zawodach narodowych danego programu	Zestandaryzowane przepisy Olimpiad Specjalnych są opublikowane i stosowane na zawodach rangi regionalnej i lokalnej
Materiały dla trenerów	Materiały źródłowe dla trenerów zatwierdzone przez SOI	Materiały źródłowe dla trenerów zatwierdzone przez SOI	Materiały źródłowe dla trenerów zatwierdzone przez SOI	Materiały źródłowe dla trenerów zatwierdzone przez akredytowany program OS
Względy medyczne	Medyczny Komitet Doradczy SOI przeprowadził ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa i zdrowia	Medyczny Komitet Doradczy SOI przeprowadził ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa i zdrowia	Medyczny Komitet Doradczy SOI przeprowadził ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa i zdrowia	Akredytowany Program OS przeprowadził ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa i zdrowia (patrz dodatek F po wskazówki dotyczące bezpieczeństwa w sporcie OS)

*Na podstawie Censusu Special Olympics

5.3. Dyscypliny sportu wymagające wcześniejszego zatwierdzenia przez SOI

5.3.1. SOI obecnie sklasyfikowała sporty walki, sztuki walki (inne niż judo), sporty saneczkowe, sporty motorowe, sporty lotnicze, strzelectwo i łucznictwo jako sporty, które wymagają wcześniejszego zatwierdzenia przez SOI.

5.3.2. Są to sporty, w przypadku których SOI musi określić czy zawodnicy Olimpiad Specjalnych je uprawiający nie będą narażeni na niebezpieczeństwo lub utratę zdrowia.

5.3.3. Żaden Akredytowany program Olimpiad Specjalnych nie może oferować treningów lub zawodów w tych dyscyplinach bez uprzedniego zatwierdzenia ze strony Departamentu Sportu SOI.

5.3.4. W prośbach o możliwość oferowania tych dyscyplin muszą znaleźć się propozycje zmian przepisów oraz standardów bezpieczeństwa

5.4 Utrzymanie poziomu dyscypliny

5.4.1 Każdy poziom dyscypliny będzie co roku ponownie oceniany, na podstawie corocznego Censusu Special Olympics.

5.4.2 Komitet Doradczy Przepisów Sportowych będzie informowany o wszelkich zmianach w poziomach dyscyplin.

6. OGÓLNE WYMAGANIA DLA ZAWODÓW I TRENINGÓW W PROGRAMIE OLIMPIAD SPECJALNYCH

6.1. Zawody sportowe

6.1.1. W świetle ogólnych przepisów Olimpiad Specjalnych (sekcja 3.03.c) każdy Akredytowany Program powinien zapewnić swoim zawodnikom regularny udział w zawodach sportowych.

6.2. Standardy Zawodów Olimpiad Specjalnych

6.2.1. Patrz Artykuł 3 ogólnych przepisów Olimpiad Specjalnych.

7. WYMAGANIA MEDYCZNE I WYMOGI BEZPIECZEŃSTWA

7.1. Obowiązki Programów Narodowych i komitetów organizacyjnych zawodów w tym zakresie

7.1.1. Akredytowane Programy i komitety organizacyjne zawodów muszą zapewniać organizację treningów i zawodów we wszystkich dyscyplinach, w bezpiecznych warunkach, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa zawodników, trenerów, wolontariuszy i publiczności oraz muszą przestrzegać specyficznych dla każdej dyscypliny sportowej wymagań medycznych i wymagań bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami sportowymi.

7.2. Nadzór nad zawodnikami

7.2.1. Nadzór trenerów nad zawodnikami Akredytowane Programy zapewniają dostateczny nadzór trenerów dla wszystkich zawodników. Podczas zawodów sportowych zalecane jest utrzymywanie proporcjonalnej liczby zawodników do liczby trenerów w stosunku 4:1.

7.3. Odpowiedzialność trenerów

7.3.1. Trenerzy powinni stawiać zdrowie i bezpieczeństwo zawodników na pierwszym miejscu; jest to szczególnie ważne podczas wybierania zawodników, którzy mają zostać włączeni do gier zespołowych Olimpiad Specjalnych.

7.3.2. Osoby w znaczący sposób odstające od reszty drużyny pod względem sprawności fizycznej, zręczności czy wielkości, nie powinny brać udziału we wspólnych rozgrywkach dopóki, dopóty te dysproporcje przestaną być źródłem potencjalnego zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa zarówno ich jak i reszty drużyny.

7.4. Minimalne standardy medyczne i wymogi bezpieczeństwa

7.4.1. Akredytowane Programy i Komitety Organizacyjne zawodów muszą przestrzegać minimalnych norm zabezpieczenia medycznego i środków bezpieczeństwa w miejscach, gdzie odbywają się zawody, zgodnie z przepisami sportowymi.

7.4.2. Minimalne Standardy Medyczne w trakcie zawodów:

7.4.2.1. Ciągła obecność i gotowość do udzielenia pomocy wykwalifikowanej osoby z wykształceniem medycznym.

7.4.2.2. Lekarz musi znajdować się na miejscu lub być dyspozycyjny i gotowy do przybycia na każde wezwanie przez cały czas trwania zawodów.

7.4.2.3. Wszystkie punkty pierwszej pomocy muszą być wyraźnie oznaczone, dostatecznie wyposażone i prowadzone przez wykwalifikowany średni personel medyczny przez cały czas trwania zawodów.

- 7.4.2.4. Ambulans, respirator do sztucznego oddychania i inny odpowiedni sprzęt medyczny, w szczególności sprzęt stosowany przy napadach padaczkowych musi być przez cały czas przygotowany do użycia.
- 7.4.3. Minimalne środki bezpieczeństwa podczas zawodów:
 - 7.4.3.1. Należy przedsięwziąć odpowiednie środki, aby ochronić zawodników przed oparzeniami słonecznymi, hipotermią i innymi dolegliwościami lub chorobami wywołanymi przez wpływ warunków pogodowych.
 - 7.4.3.2. Należy podjąć specjalne działania profilaktyczne wówczas, gdy zawody mają być rozgrywane na dużej wysokości, w szczególności w zakresie specjalnego przygotowania zawodników oraz wyposażenia miejsca zawodów w butle z tlenem.
 - 7.4.3.3. Należy zapewnić wystarczającą ilość wody pitnej lub innych płynów.
 - 7.4.3.4. Należy się upewnić, że zawodnicy otrzymują przepisane lekarstwa zgodnie z zaleceniami lekarza,
 - 7.4.3.5. Organizatorzy zawodów, sędziowie, trenerzy układając program zawodów i rozgrywek muszą brać pod uwagę dla każdej dyscypliny różny poziom zmęczenia w różnych dyscyplinach, obciążenia układu sercowo - naczyniowego, czas trwania zawodów, warunki pogodowe, fizyczne możliwości uczestników i potrzeby zapewnienia odpowiednich okresów wypoczynkowych w różnych dyscyplinach. Podsumowując to należy zapewnić odpowiedni czas przerwy pomiędzy startami.
 - 7.4.3.6. Stosowanie wymaganego sprzętu ochronnego, który jest dalej opisany w odpowiednim miejscu przepisów sportowych danej dyscypliny.
- 7.5. Niestabilność w stawie szczytowo-obrotowym
 - 7.5.1. Informacji na temat uczestnictwa osób ze stwierdzoną niestabilnością w stawie szczytowo-obrotowym (np. osoby z Zespołem Downa) szukaj w załączniku E.
- 7.6. Wymagania rejestracyjne dla zawodników
 - 7.6.1. Akredytowane Programy muszą działać zgodnie z sekcją 2.02 ogólnych przepisów Olimpiad Specjalnych oraz zgodnie z wymaganiami rejestracyjnymi tych przepisów ogólnych dla zawodników, w tym ze wskazówkami dotyczącymi postępowania z osobami z zespołem Downa oraz zgodami od rodziców i lekarzy, zanim zawodnik zostanie włączony do działalności w ramach Olimpiad Specjalnych.

8. KOMISJE REGULAMINOWA

8.1. Jury/ Komisja regulaminowa

- 8.1.1. Każdy Akredytowany Program Olimpiad Specjalnych odpowiedzialny za organizację zawodów różnego szczebla, powinien powołać Komisję Regulaminową poszczególnych dyscyplin sportu rozgrywanych podczas imprezy oraz Komisję Apelacyjną (Odwoławczą), która będą odpowiedzialne za rozpatrywanie apelacji złożonych po odrzuceniu protestów przez Komisję Regulaminowe.

8.2. Delegat techniczny

- 8.2.1. Delegat techniczny powinien reprezentować Olimpiady Specjalne jako ekspert w danej dyscyplinie sportu. Jego odpowiedzialność polega na dopilnowaniu aby Komitet Organizacyjny Zawodów stosował zasady i przepisy Olimpiad

Specjalnych we właściwy sposób. Do zadań Delegata Technicznego należy też czuwanie nad wprowadzaniem i realizacją modyfikacji przepisów tak, żeby były one zgodne z aktualnymi zasadami i wytycznymi Międzynarodowych Federacji Sportowych. Delegat Techniczny doradza Komitetowi Organizacyjnemu w sprawach wymogów technicznych konkretnej dyscypliny w celu zapewnienia bezpieczeństwa, jakości i powagi w trakcie zawodów.

8.2.2. Delegat Techniczny przewodniczy Komisji Regulaminowej, która podejmuje decyzje w sprawie każdego prawidłowo złożonego protestu odnoszącego się do przepisów Olimpiad Specjalnych oraz przepisów związków sportowych danej dyscypliny oraz zapewnia stosowanie właściwej procedury przy jego rozpatrywaniu. Delegat Techniczny ma decydujące słowo w sytuacjach niedających się rozwiązać.

8.3. Protesty i Apelacje

8.3.1. Tylko główny trener bądź osoba przez niego wyznaczona (w przypadku nieobecności trenera głównego) ma prawo do złożenia protestu lub apelacji.

8.3.2. Protesty mogą być składane z następujących powodów:

8.3.2.1. Błędna interpretacja przepisów sportowych.

8.3.2.2. Błąd sędziów w zastosowaniu przepisów.

8.3.2.3. Błąd sędziów dotyczący ogłoszenia niewłaściwej kary za złamanie przepisów.

8.3.3. Nie podlegają protestom:

8.3.3.1. Sędziowanie.

8.3.3.2. Podział na grupy sprawnościowe i decyzje związane z zasadą pełnego uczestnictwa.

8.3.4. Każdy protest musi dokładnie wskazywać na numer, sekcję, rozdział z oficjalnych przepisów federacji danego sportu lub przepisów Olimpiad Specjalnych, których dotyczy dany protest.

8.3.5. Komisja regulaminowa rozpatruje protest i podejmuje decyzję o jego przyjęciu lub odrzuceniu. Osoba składająca protest może zaakceptować decyzję Komisji lub jeśli się z nią nie zgadza może w ciągu 60 minut od uzyskania decyzji, wnieść apelację do Komisji Odwoławczej. Decyzje podjęte przez Komisję Odwoławczą są ostateczne.

8.4. Komisja regulaminowa

8.4.1. Komisja regulaminowa powinna decydować w sprawie wszystkich protestów złożonych w ramach konkretnej dyscypliny sportowej.

8.4.2. Komisja powinna być ustalona w oparciu o zasady przepisów sportowych danej dyscypliny (związkowe przepisy narodowe lub międzynarodowe).

8.4.3. W sytuacji braku takich wytycznych, komisja regulaminowa powinna składać się z minimum trzech osób: jednej z Akredytowanego Programu Olimpiad Specjalnych odpowiedzialnego za przeprowadzenie zawodów, jednej osoby z komitetu organizacyjnego lub organizatora części sportowej danej dyscypliny oraz głównego sędziego danej dyscypliny.

8.4.4. Komisji regulaminowej musi się upewnić czy zawody są zorganizowane i przebiegają zgodnie z przepisami (pod przewodnictwem Delegata Technicznego).

- 8.4.5. Komisja regulaminowa ma prawo odwołać, przerwać, przesunąć zawody w każdym przypadku gdy kontynuowanie zawodów spowoduje zagrożenie dla bezpiecznego i sprawiedliwego przebiegu zawodów.
- 8.4.6. Komisja może wymagać dostosowania obiektu sportowego tak by zapewnić bezpieczeństwo zawodnikom.
- 8.4.7. Komisja rozpatrując protest musi brać pod uwagę przepisy oraz specyficzne uwarunkowania dla każdej rozpatrywanej sprawy.
- 8.4.8. Komisja podejmuje decyzje w sprawach nieujętych w przepisach federacji danego sportu i przepisach Olimpiad Specjalnych.
- 8.5. Komisja odwoławcza
 - 8.5.1. Komisja Odwoławcza Igrzysk powinna upewnić się, iż są przestrzegane wszelkie przepisy sportowe i wymagania ogólne oraz przyjmować apelacje do protestów rozpatrzonych przez Komisje Regulaminowe w różnych dyscyplinach sportu. Komisja Odwoławcza Igrzysk jest najwyższą instancją w przypadku interpretacji przepisów i w rozpatrywaniu apelacji podczas Igrzysk.
 - 8.5.1.1. Komisja odwoławcza powinna składać się z minimum trzech z członków: jednego z Akredytowanego Programu Olimpiad Specjalnych odpowiedzialnego za przeprowadzenie zawodów/igrzysk, jeden z komitetu organizacyjnego zawodów/igrzysk oraz jednej osoby dysponującej wiedzą z zakresu filozofii i standardów Olimpiad Specjalnych(trzeci członek).
 - 8.5.1.2. Należy powołać także członka rezerwowego. Rezerwowy zajmie miejsce trzeciego członka w przypadku gdy Komisja musi rozpatrzyć sprawę drużyny/ekipy tego członka. Członek rezerwowy komisji uczestniczy z prawem wypowiedzenia się we wszystkich dyskusjach, spotkaniach i obradach komisji, ale nie ma prawa do głosowania, za wyjątkiem przypadku wyżej opisanego, gdy zastępuje trzeciego członka komisji.

9. WYMAGANIA WIEKOWE I KATEGORIE WIEKOWE

9.1. Wymagania wiekowe

- 9.1.1. Aby zostać zawodnikiem Olimpiad Specjalnych trzeba mieć ukończone 8 lat. Niektóre dyscypliny i konkurencje sportowe mogą dodatkowo ograniczyć możliwość startów ze względu na wiek. Jeśli ma to uzasadnienie, dodatkowe wymogi w tym zakresie są zapisane w przepisach konkretnych dyscyplin sportu w Oficjalnych Przepisach Sportowych Special Olympics.
- 9.1.2. Dzieci w wieku od 2 do 7 lat nie mogą brać udziału z zawodach Olimpiad Specjalnych, ale mogą uczestniczyć w dostosowanych do ich wieku Programie Młodzi Sportowcy Olimpiad Specjalnych.
- 9.1.3. Zawodnicy mogą uczestniczyć w zawodach do poziomu Igrzysk Kontynentalnych, kiedy osiągną odpowiedni wiek. Jednak zawodnicy poniżej 15 roku życia nie mogą uczestniczyć w Igrzyskach Światowych lub międzynarodowych zawodach jedno lub wielodyscyplinowych.

9.2. Kategorie wiekowe

9.2.1. Sporty indywidualne:

- 9.2.1.1. Kategoria 8 – 11 lat
- 9.2.1.2. Kategoria 12 – 15 lat
- 9.2.1.3. Kategoria 16 – 21 lat

- 9.2.1.4. Kategoria 22 – 29 lat
- 9.2.1.5. Kategoria 30 lat i więcej
- 9.2.1.6. W przypadku większej liczby zawodników powyżej 30 lat można dokonać jeszcze dodatkowego podziału tej grupy.
- 9.2.2. Sporty zespołowe (np. sztafety, gry zespołowe, debble):
 - 9.2.2.1. Kategoria 15 lat i mniej
 - 9.2.2.2. Kategoria 16 – 21 lat
 - 9.2.2.3. Kategoria 22 lata i więcej
 - 9.2.2.4. W przypadku większej liczby zespołów powyżej 22 lat można dokonać jeszcze dodatkowego podziału tej grupy.
 - 9.2.2.5. Zaleca się zwracanie uwagi na wiek zawodników podczas tworzenia zespołów, jednak elastyczność jest tu dozwolona ze względu na nadrzędny wymóg jakim jest kierowanie się bezpieczeństwem i zdrowiem sportowców.
 - 9.2.2.6. Wiek zespołu jest ustalony na podstawie wieku najstarszego członka zespołu w dniu Ceremonii Otwarcia zawodów.
 - 9.2.2.7. Kryteria, które muszą być spełnione podczas tworzenia drużyny:
 - 9.2.2.7.1. Bezpieczeństwo członków drużyny (zawodnicy, partnerzy zunifikowani).
 - 9.2.2.7.2. Możliwość uczestnictwa.
 - 9.2.2.7.3. Jakość współzawodnictwa.
 - 9.2.2.7.4. Pełne zaangażowanie.
 - 9.2.2.7.5. Społeczne włączenie i akceptacja.
 - 9.2.2.7.6. Odpowiedni wiek.
 - 9.2.2.8. Grupa wiekowa zespołu jest ustalana na podstawie wieku zawodników w dniu Ceremonii Otwarcia zawodów.
 - 9.2.2.9. Kategorie wiekowe mogą być modyfikowane zgodnie ze standardami międzynarodowych, narodowych związków sportowych w danej dyscyplinie.
- 9.3. Łączenie kategorii wiekowych
 - 9.3.1. Kategorie wiekowe mogą być modyfikowane pod następującymi warunkami, zapewniającymi wszystkim uczestnikom minimalny poziom zdrowia i bezpieczeństwa:
 - 9.3.1.1. W sportach indywidualnych, gdy zgłoszonych jest mniej niż 3 zawodników w danej kategorii wiekowej, należy ich dołączyć do następnej, starszej kategorii wiekowej. Taka grupa wiekowa zostanie odpowiednio nazwana żeby odzwierciedlić udział danych grup wiekowych w tej grupie startowej. Grupy wiekowe mogą być połączone w celu zredukowania różnic pomiędzy najwyższym i najniższym wynikiem w grupie.
 - 9.3.1.2. W sportach zespołowych można tworzyć jeden zespół spośród zawodników z różnych grup wiekowych. Jeżeli jest tylko jeden zespół w danej grupie wiekowej lub sprawnościowej, to należy odstąpić od trzymania się zasady grupowania zespołów tego samego wieku i sprawności.

10. TWORZENIE GRUP W OLIMPIADACH SPECJALNYCH

- 10.1. Zapewnienie sprawiedliwego podziału na grupy jest jednym z podstawowych obowiązków organizatorów zawodów (w tym może być także Delegat Techniczny). Poniższe zasady wskazują w jaki sposób należy dokonać podziału zawodników na grupy podczas zawodów Olimpiad Specjalnych.
- 10.2. Wytoczne podziału na grupy
 - 10.2.1. Special Olympics zaleca, aby grupy były tworzone w taki sposób, aby różnica pomiędzy najsprawniejszym i najsłabszym wynikiem zawodników w obrębie jednej grupy nie była większa niż 15%. Ten wymóg 15% nie jest przepisem, lecz powinien być traktowany jako cel, do którego należy dążyć.
 - 10.2.2. Możliwości zawodników i ustalanie kryteriów podziału na grupy
 - 10.2.2.1. Podstawowym kryterium tworzenia grup jest poziom sprawności (możliwości) zawodników. Możliwości zawodnika lub drużyny są określane przez najlepszy wynik zawodnika zgłoszony przed zawodami lub wynik uzyskany w czasie preeliminacji lub rundy gier obserwowanych w tych samych zawodach. Trener Główny jest odpowiedzialny za upewnienie się, iż wynik zawodnika wykorzystywany do podziału na grupy sprawnościowe, rzetelnie odzwierciedla faktyczne możliwości zawodnika. Dodatkowo powinien być możliwy proces umożliwiający trenerowi składanie korekty wyników zgłoszonych lub preeliminacyjnych, które są wykorzystywane do procesu podziału na grupy. Dodatkowymi wskaźnikami służącymi do tworzenia grup są wiek i płeć.
 - 10.2.2.1.1. Uwaga: “Preeliminacje” odnoszą się do etapu zawodów, rozgrywanego na miejscu, na podstawie wyników którego, zostaną stworzone grupy finałowe.
 - 10.2.2.2. Rywalizacja na zawodach Olimpiad Specjalnych odbywa się w grupach nie mniejszych niż 3 i nie większych niż 8-osobowych (drużynowych). W pewnych przypadkach jednak liczba zawodników, lub drużyn, nie jest wystarczająca, żeby spełnić ten wymóg. Poniżej zamieszczony jest opis procedury tworzenia wyrównanych grup oraz czynniki, które należy uwzględnić, gdy nie mogą być spełnione te wymogi.
- 10.3. Podział na grupy w sportach indywidualnych: w konkurencjach wymiernych (mierzonych czasem, odległością, itp.):
 - 10.3.1. Krok pierwszy: podział ze względu na płeć.
 - 10.3.1.1. Podział zawodników na dwie grupy: żeńską i męską.
 - 10.3.1.2. Zawodnicy płci męskiej powinni rywalizować z tą samą płcią i żeńskiej też z tą samą. Zawodnicy mogą rywalizować z przeciwnikami innej płci, jeśli przepisy sportowe międzynarodowych federacji sportowych lub narodowych związków sportowych dają możliwość rywalizowania w konkurencjach mieszanych: tej samej grupie kobietom i mężczyznom (np. jeździectwo, łyżwiarstwo figurowe – pary taneczne, bowling, tenis stołowy, tenis ziemny itd.)
 - 10.3.2. Krok drugi: Podział ze względu na wiek.
 - 10.3.2.1. Podział ze względu na wiek powinien się odbywać zgodnie z podziałem na kategorie wiekowe: 8-11 lat, 12-15, 16-21, 22-29, 30 lat i powyżej. Jeżeli

jest większa liczba zawodników powyżej 30 lat, to można dodać jeszcze jedną kategorię wiekową.

10.3.2.2. Kategorię wiekową zawodnika określa się na podstawie wieku zawodnika w dniu ceremonii otwarcia zawodów.

10.3.3. Krok trzeci: Podział ze względu na możliwości.

10.3.3.1. Aby zakończyć proces tworzenia grup należy postępować następująco:

10.3.3.1.1. W konkurencjach mierzonych czasem, odległością, punktami:

10.3.3.1.1.1. Należy uszeregować zawodników w odrębnych grupach płci i wieku wg malejących wyników zgłaszanych przez trenerów lub uzyskanymi podczas preeliminacji.

10.3.3.1.1.2. Ustalić grupy tak, aby różnica pomiędzy najslabszym a najlepszym wynikiem mieściła się w ramach wskazówki 15%, a liczba zawodników w grupie wynosiła od 3 do 8.

10.3.3.1.2. W konkurencjach gdzie występuje ocena sędziowska podczas preeliminacji:

10.3.3.1.2.1. Należy uszeregować zawodników w grupach wg. płci i kategorii wiekowych, w ramach poziomu trudności, malejąco zgodnie z punktacją uzyskaną w preeliminacjach.

10.3.3.1.2.2. Ustalić grupy tak, aby różnica pomiędzy najslabszym a najlepszym wynikiem mieściła się w ramach wskazówki 15%, a liczba zawodników w grupie wynosiła od 3 do 8.

10.3.3.1.3. W konkurencjach gdzie występuje ocena sędziowska, gdy nie odbywają się preeliminacje:

10.3.3.1.3.1. Kryterium oceny możliwości, wykorzystanym do podziału na grupy są punkty uzyskane w poprzednich zawodach; w przypadku braku takich wyników o kryterium w przydziale do grup może jedynie decydować poziom trudności na jaki został zgłoszony zawodnik w danej konkurencji.

10.3.3.1.3.2. W obrębie grup wiekowych i płci należy wyodrębnić zawodników na tym samym poziomie trudności.

10.3.3.1.3.3. Jeżeli w każdej kategorii wieku, płci i poziomie trudności jest więcej niż 8 zawodników, należy ich podzielić na grupy od 3 do 8 osób.

10.4. Sporty zespołowe

10.4.1. Krok pierwszy: podział ze względu na płeć.

10.4.1.1. Podziel drużyny na męskie i żeńskie. Każdy zespół żeński powinien rywalizować z zespołem żeńskim, a męski z męskim. Zespoły mieszane powinny współzawodniczyć z zespołami męskimi, chyba że jest dostateczna liczba drużyn mieszanych o podobnych możliwościach aby stworzyć dla nich odrębną grupę. Sprawdź przepisy sportowe danej dyscypliny dotyczące składów drużyn mieszanych.

10.4.2. Krok drugi: podział zespołów ze względu na wiek.

10.4.2.1. Podziel męskie i kobiece drużyny na następujące kategorie wiekowe: do 15 lat, 16-21 i powyżej 22 lat. Dodatkowa kategoria wiekowa w ramach

- kategorii „22lat i więcej” może być tworzone jeśli jest wystarczająca liczba drużyn spełniających to kryterium.
- 10.4.2.2. Zespoły powinny rywalizować z zespołami z tej samej kategorii wiekowej.
- 10.4.2.3. Przydział do kategorii wiekowej zależy od wieku najstarszego zawodnika z zespołu w dniu ceremonii zawodów.
- 10.4.3. Krok trzeci: podział zespołów ze względu na możliwości.
- 10.4.3.1. We wszystkich zawodach Olimpiad Specjalnych w grach zespołowych powinno się stosować testy oceny sprawności drużyny oraz wstępną rundę gier obserwowanych w celu dokonania oceny możliwości zespołów.
- 10.4.3.2. W przepisach sportowych Olimpiad Specjalnych dla każdej dyscypliny zespołowej znajduje się opis testów oceny sprawności drużyny i dodatkowe informacje dotyczące metod stosowanych w procesie tworzenia grup w każdej grze zespołowej.
- 10.4.3.3. Następnie należy pogrupować zespoły w oparciu o wyniki testów oceny drużyny i rezultaty rundy gier obserwowanych.
- 10.4.3.4. Należy stworzyć grupy nie mniejsze niż 3 i nie większe niż 8 zespołów
- 10.5. Rozwiązywanie problemów dotyczących podziału na grupy.
- 10.5.1. Kiedy powyższy proces będzie zakończony i nadal będą istnieć przypadki, kiedy będzie mniej niż trzech zawodników bądź drużyn w grupie, należy zastosować poniższe metody:
- 10.5.1.1. Zmodyfikuj kategorię wiekową: kategorie wiekowe mogą być przełamywane/poszerzane by stworzyć grupę składającą się z nie mniej niż trzech zawodników lub drużyn. Nazwa kategorii wiekowej powinna być zmieniona tak, by dokładnie przedstawiać rozkład wiekowy zawodników. Jeśli nadal grupy składają się z mniej niż trzech zawodników bądź drużyn to:
- 10.5.1.2. Zmodyfikuj kategorię możliwości: kategorie możliwości mogą być w tym przypadku rozszerzone powyżej 15% po warunkiem, że nikt nie będzie narażony na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo wynikające z tej dysproporcji.
- 10.5.1.3. Jeśli nadal grupy składają się z mniej niż trzech zawodników bądź drużyn to:
- 10.5.1.3.1. Połącz zawodników różnych płci przy zapewnieniu, że nie spowoduje to zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa zawodników rywalizujących.
- 10.5.1.3.2. Jeśli odstępstwa od tych przepisów są konieczne, organizator zawodów podejmie ostateczną decyzję opartą o zasadę godnych, bezpiecznych i będących sportowym wyzwaniem dla uczestników zawodów jakie organizowane są w ramach Olimpiad Specjalnych. Organizator zawodów ma ostateczne zdanie w sprawie podziału na grupy i wszelkich zmian w tym zakresie; protesty w tej kwestii nie są dozwolone.
- 10.6. Dodatkowe sposoby tworzenia grup/dodatkowe konkurencje
- 10.6.1. W niektórych przypadkach stosuje się podział na grupy przy wykorzystaniu innych niż opisane powyżej metod. Dzieje się tak przy bardziej złożonych dyscyplinach, jak np. narciarstwo alpejskie, gdzie jedne preeliminacje służą do

przypisania zawodników do grup w ramach różnych konkurencji: slalomu, slalomu giganta i super giganta. W tym przypadku preeliminację do slalomu giganta, są jednocześnie wykorzystywane do tworzenia grup startujących w finałach pozostałych dwóch konkurencji.

10.6.2. W takim przypadku preeliminacje z dowolnej konkurencji mogą zostać użyte do stworzenia grup finałowych w każdej innej konkurencji. Na przykład preeliminacje do slalomu giganta, są jednocześnie wykorzystywane do tworzenia grup finałowych pozostałych dwóch konkurencji i kiedy pierwsza konkurencja już się odbędzie (np. Slalom giganta) i okaże się, że zawodnik powinien zostać przesunięty do innej grupy (na podstawie wyniku z już przeprowadzonej konkurencji) to organizatorzy mogą przesunąć tego zawodnika do innej grupy w slalomie i super slalomie gigancie.

10.7. Dyskwalifikacje

10.7.1. Jeśli któryś zawodnik zostanie zdyskwalifikowany/nie ukończy rywalizacji w trakcie podziału na grupy/preeliminacji, ma szansę dostać się do kolejnego etapu zawodów, pod warunkiem, że będzie mógł wziąć w niej bezpiecznie udział, oraz że możliwości jakimi aktualnie dysponuje zostaną przedłożone organizatorowi zawodów w trakcie tworzenia grup. Zawodnicy zdyskwalifikowani na wstępnym etapie zawodów (w preeliminacjach) ze względu na niesportowe zachowanie, nie będą mieli prawa wystąpić w finałowych rozgrywkach, natomiast ci, którzy z powodu dyskwalifikacji za niesportowe zachowanie nie ukończyli finałowych rozgrywek, niedostaną na zakończenie nagrody za uczestnictwo. Sportowcy, którzy z innych powodów niż niesportowe zachowanie, nie ukończyli finałowych zawodów, taką nagrodę otrzymają.

11. NARUSZENIE MAKSYMALNEGO UDZIAŁU (poprzednio nazywane zasadą maksymalnego udziału)

11.1. Skąd wzięło się naruszenie maksymalnego udziału.

11.1.1. Ze względu na stosowanie w ramach Olimpiad Specjalnych unikalnego systemu podziału zawodników na grupy w taki sposób, by rywalizowali oni na podobnym poziomie sprawnościowym oraz wykorzystywaniu wyjątkowego systemu nagradzania dającego każdemu zawodnikowi poczucie wyjątkowości i uznania jego wysiłku, konieczne okazało się opracowanie i włączenie naruszenia maksymalnego udziału, aby być pewnym, iż każdy zawodnik na każdym etapie zawodów startuje i rywalizuje z pełnym zaangażowaniem. Zasada ta ma zagwarantować:

11.1.1.1. Zapewnienie sprawiedliwej rywalizacji sportowej.

11.1.1.2. Stworzenie organizatorom i sędziom narzędzi gwarantujących, że rywalizacja sportowa będzie przebiegać w sposób sprawiedliwy.

11.2. Zastosowanie naruszenia maksymalnego udziału.

11.2.1. Dyscypliny i konkurencje, w których wyniki są wymierne (liczbowe) dają możliwość użycia metod liczbowych (matematycznych) w celu zastosowania naruszenia maksymalnego udziału.

11.2.2. Aby zastosować wytyczne wynikające z naruszenia maksymalnego udziału możliwe jest zastosowanie następujących przepisów:

- 11.2.2.1. Przepis wykorzystujący procenty - zostaje określony i podany dla każdej konkurencji procent jaki jest dopuszczalny w różnicach wyników osiąganych przez sportowców w każdej konkurencji. Zawodnicy/drużyny nie mogą poprawić swoich wyników w rywalizacji w grupach finałowych, w porównaniu do wyników z etapu, z którego korzystano do tworzenia grup, o wskazaną wartość procentową. Jeśli wynik danego zawodnika w rundzie finałowej ulegnie poprawie w stosunku do wyników zgłoszonych, z których tworzono grupy (lub wyników preeliminacji/lub innych użytych do tworzenia grup) to wówczas może nastąpić dyskwalifikacja tego zawodnika, w tej konkurencji. W przepisach sportowych Olimpiad Specjalnych dla dyscyplin i/lub konkurencji podane są obowiązujące wartości procentowe dopuszczalne, zgodne z zasadą naruszenia maksymalnego udziału.
- 11.2.2.2. Ocena komisji sędziowskiej – Procent jest ustalony i ogłoszony do każdej konkurencji w której zasada będzie użyta. Jeśli któryś zawodnik/zespół przekroczy dozwolony odsetek, automatycznie zaangażuje to komisję sędziowską, która ustali czy ta sytuacja wymaga zdyskwalifikowania zawodnika/drużyny z dalszych rozgrywek czy też nie.
- 11.2.3. Aby właściwie mogła być realizowana zasada naruszenia maksymalnego udziału to muszą być spełnione następujące warunki:
 - 11.2.3.1. Trener musi mieć stworzoną możliwość aktualizacji i podania poprawionych wyników swojego zawodnika, jeśli wynik osiągnięty przez zawodnika podczas fazy podziału na grupy (np. z preeliminacji) nie odzwierciedla faktycznych możliwości tego sportowca.
 - 11.2.3.2. Organizator zawodów może wybrać najlepszy wynik zawodnika ze zgłoszonych do zawodów z etapu rejestracji lub jego wynik z fazy „preeliminacji” na potrzeby przypisania go do określonej grupy finałowej zawodów.
 - 11.2.3.3. Jeśli organizator igrzysk zaobserwuje brak stosowania naruszenia maksymalnego udziału przez któregoś ze sportowców/drużyn podczas preeliminacji i/lub podziału na grupy, z zamiarem osiągnięcia korzystniejszego wyniku przy podziale na grupy, to mogą zostać nałożone określone sankcje na takiego zawodnika lub drużynę. Zaliczają się do nich: ostrzeżenie słowne skierowane do zawodnika i/lub trenera, skorygowanie grupy, do której został przypisany dany zawodnik/drużyna, skorygowanie miejsca uzyskanego w tej grupie, dyskwalifikacja z udziału w danej konkurencji albo w całych zawodach.
- 11.3. Dodatkowe warunki jakie należy brać pod uwagę przy stosowaniu naruszenia maksymalnego udziału.
 - 11.3.1. Poziom sprawności (możliwości) większości zawodników startujących w danej konkurencji.
 - 11.3.1.1. W przypadku konkurencji, przeznaczonych dla zawodników o niskim poziomie sprawności (możliwości) należy przewidzieć większą rozpiętość procentową wyników w osiąganych wynikach między etapem podziału na grupy (preeliminacji), a finałami.

12. NAGRODY

12.1. Medale i wstążki

12.1.1. Podczas wszystkich zawodów Olimpiad Specjalnych (światowych, narodowych, lokalnych i innych) za pierwsze, drugie i trzecie miejsce w każdej konkurencji przyznawane są medale, a zawodnikom, którzy ukończyli rywalizację na miejscach od czwartego do ósmego przyznawane odznaczenia wstążkowe. Zawodnicy zdyskwalifikowani (z innych przyczyn niż niesportowe zachowanie) lub którzy nie ukończyli konkurencji, otrzymują wstążkę uczestnictwa.

12.2. Remisy

12.2.1. Każda dyscyplina musi stosować kryteria specyficzne dla danej dyscypliny w przypadku remisów. Jeśli nie ma zdefiniowanych takich wytycznych w danej dyscyplinie a zawodnicy/drużyny mają identyczny wynik, wszyscy otrzymują to samo miejsce. Jako konsekwencja remisu na jedno miejsce, nagroda za kolejne nie jest przyznawana (jest pomijane to miejsce).

12.3. Specjalne wyróżnienia

12.3.1. Oprócz medali i odznaczeń wstążkowych, po oficjalnej ceremonii wręczenia nagród, zawodnicy mogą otrzymać specjalne wyróżnienie za znaczące osiągnięcia (np. za najlepszy strzał (rzut), za poczynienie największych postępów, za sportową postawę itp.). Oficjalne medale i odznaczenia wstążkowe mogą być wręczane tylko zawodnikom za rezultaty uzyskane podczas zawodów, nie mogą być wręczane jako upominki od sponsorów, gości, trenerów itd.

12.4. Pamiątki

12.4.1. Wszyscy zawodnicy biorący udział w zawodach mogą otrzymać pamiątki uczestnictwa. Pamiątki te nie mogą być podobne do wręczanych zawodnikom oficjalnych nagród za wyniki sportowe.

12.5. Sporty zespołowe

12.5.1. Nagrody za rozgrywki zespołowe są przyznawane wszystkim drużynom na każdym poziomie rozgrywek w Olimpiadach Specjalnych.

12.5.2. Jeżeli jest tylko jedna drużyna męska lub żeńska w rozgrywkach i rywalizuje ona z płcią przeciwną, to może otrzymać nagrodę za pierwsze miejsce.

12.5.3. Cała drużyna lub pojedynczy jej członkowie, którzy zostali zdyskwalifikowani za niesportowe zachowanie w ramach całych zawodów, nie powinni otrzymać nagrody. (Nie dotyczy to zawodników, którzy zostali zdyskwalifikowani na jedną rundę rozgrywek, ale byli dopuszczeni do następnych).

12.6. Ceremonia Dekoracji

12.6.1. Powinna być przeprowadzona zgodnie z oficjalnymi procedurami Ceremonii Dekoracji Olimpiad Specjalnych.

13. KRYTERIA AWANSU NA WYŻSZY POZIOM ZAWODÓW

13.1. Podstawowe zasady

13.1.1. Zawodnicy na wszystkich poziomach sprawności mają równe szanse awansu na następny, wyższy poziom zawodów, jeśli wyższy poziom jest dostępny w danej konkurencji/dyscyplinie.

13.2. Kwalifikacja do udziału

13.2.1. Zawodnik kwalifikuje się do udziału w kolejnych zawodach jeśli:

- 13.2.1.1. Uczestniczył(a) uprzednio w zawodach niższego szczebla (np. zawodnik musi uczestniczyć w igrzyskach narodowych przed udziałem w igrzyskach światowych), z wyjątkiem dwóch sytuacji:
- 13.2.1.2. Jeśli zawody są dla zawodnika pierwszą możliwością do współzawodnictwa, to wcześniejszy udział w zawodach nie jest wymagany tylko wówczas gdy ma miejsce jedno lub więcej z następujących okoliczności:
 - 13.2.1.2.1. Zbyt mało zawodników/drużyn zarejestrowanych w Programie.
 - 13.2.1.2.2. Nie ma możliwości zapewnienia odpowiednich zawodów w danym Programie.
 - 13.2.1.2.3. Brak możliwości organizacji ze względu na koszty.
 - 13.2.1.2.4. Zawodnicy/Drużyny uczestniczą w treningach i zawodach w sporcie powszechnym.
- 13.2.2. Zawodnik musi uczestniczyć w treningach i współzawodnictwie w tej samej dyscyplinie sportu, w której będzie startował w następnych zawodach.
- 13.2.3. Jeśli w ramach tej dyscypliny sportu na następnych zawodach zawodnik będzie uczestniczył dodatkowo w innych konkurencjach to należy zadbać o zapewnienie mu przed startem odpowiedniej liczby treningów.
- 13.3. Procedura wyboru zawodników i trenerów.
 - 13.3.1. Limity (quota) to maksymalna liczba zawodników, którzy mogą uczestniczyć w danych zawodach.
 - 13.3.2. Akredytowany program określa i podaje do wiadomości zasady wyboru zawodników i trenerów.
 - 13.3.3. Akredytowany Program otrzymuje od organizatorów zawodów/Igrzysk liczbę miejsc dla zawodników lub drużyn, którzy będą mogli uczestniczyć w tych zawodach. To jest limit (quota), który należy w pełni wykorzystać.
 - 13.3.4. Akredytowany Program określa liczbę zawodników lub drużyn uprawnionych do awansu w ramach dyscypliny / konkurencji, w oparciu o uczestnictwo w zawodach niższej rangi.
 - 13.3.5. Jeśli liczba uprawnionych zawodników lub drużyn do awansu nie przekracza liczby przydzielonych miejsc, wszyscy zawodnicy lub drużyny powinny awansować.
 - 13.3.6. Jeśli liczba uprawnionych zawodników lub drużyn przekracza liczbę przydzielonych miejsc to powinno się stosować podaną niżej procedurę:
 - 13.3.6.1. Pierwszeństwo daje się tym, którzy zajęli pierwsze miejsca we wszystkich grupach w ramach danej dyscypliny sportu i konkurencji. Jeśli liczba tych, którzy zajęli pierwsze miejsca przekracza przydział miejsc to dokonuje się wyboru odpowiedniej liczby zawodników lub drużyn przez losowanie.
 - 13.3.6.2. Jeśli liczba tych, którzy zajęli pierwsze miejsca nie jest wystarczająca, aby wypełnić przydział miejsc, wszyscy zajmujący pierwsze miejsca awansują. Pozostałe miejsca są wypełniane poprzez losowanie spośród tych, którzy zajęli drugie miejsca we wszystkich grupach w danej dyscyplinie / konkurencji.
 - 13.3.6.3. Jeśli przydział jest dostatecznie duży, aby wszyscy zdobywcy drugich miejsc awansowali, pozostałe miejsca są wypełniane poprzez losowanie spośród zdobywców trzecich miejsc we wszystkich grupach w danej dyscyplinie / konkurencji.

- 13.3.6.4. Powtarzamy tę procedurę, dodając w razie potrzeby kolejne miejsca, aż do wypełnienia przydziału.
- 13.3.6.5. Taki sposób postępowania przy wyborze do awansu stosuje się zarówno w dyscyplinach sportu indywidualnych, jak i drużynowych, w tym także zunifikowanych.
- 13.3.7. Akredytowane programy są zachęcane do opracowania własnych kryteriów wyboru trenerów Olimpiad Specjalnych w oparciu o ich kwalifikacje, doświadczenie i praktykę, tak, by mogli oni wzmocnić doświadczenie udziału w zawodach zawodnikom Olimpiad Specjalnych. SOI zastrzega sobie prawo do wglądu w użyte procedury wyboru.
- 13.4. Zgodność z zasadami
- 13.4.1. Podstawową zasadą w ruchu Olimpiad Specjalnych jest przestrzeganie kryteriów awansowania zawodników. W szczególnych okolicznościach, kiedy kryteriów nie można zastosować, można ubiegać się o odstępstwo od ustalonych procedur, o ile zastępcze procedury selekcji nie stoją w sprzeczności z podstawowymi zasadami awansowania zawodników.
- 13.4.2. Akredytowane Programy mogą ubiegać się o zezwolenie na dołączenie dodatkowych kryteriów awansowania, w oparciu o zachowanie, kwestie medyczne i prawne i / lub o zezwolenie na odstępstwo od tych procedur awansowania z uwagi na rozmiar lub charakter ich Programu.
- 13.4.3. Prośby o odstępstwo od ustalonych procedur muszą być składane na piśmie w następujący podany niżej sposób:
- 13.4.3.1. W sprawie awansowania do międzynarodowych/kontynentalnych zawodów jedno lub wielodyscyplinowych lub Igrzysk kontynentalnych oraz Igrzysk światowych prośby należy kierować do Departamentu Igrzysk Światowych przy Special Olympics International, który rozważa i zatwierdza/odrzuca przesłane prośby.
- 13.4.3.2. W sprawie awansowania do zawodów na poziomie narodowym lub poniżej: Akredytowany Program jest odpowiedzialny za rozpatrywanie, zatwierdzanie/odrzucając złożonych w tym zakresie próśb. SOI jest uprawnione i odpowiedzialne za kontrolę zatwierdzonych odstępstw.

14. SPORTY ZUNIFIKOWANE W OLIMPIADACH SPECJALNYCH (Unified Sports®)

- 14.1. Modele Sportów Zunifikowanych
- 14.1.1. Istnieją trzy inkluzywne modele programu Sportów Zunifikowanych®, które angażują osoby z niepełnosprawnością intelektualną i osoby bez niepełnosprawności intelektualnej. Są to Sporty Zunifikowane® (na zawodach każdego szczebla dalej nazywane modelem rywalizacyjnym), model Rozwoju zawodnika Sportów Zunifikowanych® oraz model Rekreacyjny Sportów Zunifikowanych® (jako rekreacja i integracja). W tych trzech modelach zawodnicy (osoby z niepełnosprawnością intelektualną) i partnerzy (osoby bez niepełnosprawności intelektualnej) tworzą razem jedną drużynę, która uczestniczy w treningach i zawodach (lub aktywnościach) i jest prowadzona przez, nie uczestniczącego w grze, trenera. Mimo tego, iż powyższe trzy modele nastawione są na integrację społeczną, każdy z nich ma inną strukturę i formę. Niezależnie od przyjętej formuły sportów zunifikowanych, drużyny z tej kategorii nigdy nie powinny składać się wyłącznie z osób niepełnosprawnych.

- 14.1.2. Rywalizacyjne Sporty Zunifikowane® (na zawodach każdego szczebla)
- 14.1.2.1. Sporty Zunifikowane® są oficjalnym programem Olimpiad Specjalnych, który łączy w przybliżeniu równą liczbę osób z niepełnosprawnością intelektualną (zawodników Olimpiad Specjalnych) z rówieśnikami w normie intelektualnej (partnerzy) w drużynach sportowych, na treningach i zawodach. Pełne Zaangażowanie wszystkich członków drużyny podczas treningów i zawodów jest podstawowym warunkiem tego modelu. Członkowie drużyny zunifikowanej powinni być w stanie wykazać się podstawowymi umiejętnościami i znajomością strategii w zakresie danej dyscypliny sportowej, aby rywalizować bez modyfikacji aktualnych Oficjalnych Przepisów Olimpiad Specjalnych. Wszyscy uczestnicy (zawodnicy i partnerzy Olimpiad Specjalnych) będący członkami jednej drużyny powinni być w podobnym wieku i mieć podobne umiejętności. Specyficzne wymagania sportowe dotyczące wieku i umiejętności zawodników oraz partnerów w poszczególnych dyscyplinach są określone w tabeli na końcu tego rozdziału (tabela w rozdziale 14.3). W sportach indywidualnych, zawodnicy i partnerzy muszą być w podobnym wieku i na podobnym poziomie umiejętności w badmintonie, kajakarstwie, tenisie stołowym, tenisie, łyżwiarstwie figurowym, łyżwiarstwie szybkim. Dla pozostałych sportów indywidualnych, wymagania te mogą się różnić i są zdefiniowane w tabeli w rozdziale 14.3.
- 14.1.2.2. Wymagania dotyczące zbliżonego wieku zawodników i partnerów w modelu Rywalizacyjnym.
- 14.1.2.2.1. Jeśli którykolwiek członek drużyny jest w wieku 8-13 lat, różnica pomiędzy najmłodszym i najstarszym członkiem drużyny nie może być większa niż 3 lata.
- 14.1.2.2.2. Jeśli którykolwiek członek drużyny jest w wieku 14-17 lat, różnica pomiędzy najmłodszym i najstarszym członkiem drużyny nie może być większa niż 5 lat.
- 14.1.2.2.3. Jeśli wszyscy członkowie drużyny mają 18 lat lub więcej, różnica pomiędzy najmłodszym i najstarszym członkiem drużyny nie powinna być większa niż 20 lat
- 14.1.2.3. Drużyny w modelu Rywalizacyjnym mogą startować w zawodach każdego szczebla.
- 14.1.3. Rozwój umiejętności zawodnika Sportów Zunifikowanych®;
- 14.1.3.1. Ten model łączy w przybliżeniu równą liczbę osób z niepełnosprawnością intelektualną (zawodników Olimpiad Specjalnych) z rówieśnikami w normie intelektualnej (partnerzy) w drużynach sportowych na treningach i zawodach. W tym modelu uczestnicy nie muszą reprezentować tego samego poziomu umiejętności. Członkowie drużyny posiadający wyższe umiejętności/możliwości wspomagają uczestników o niższych umiejętnościach/możliwościach, w rozwijaniu podstawowych

- umiejętności i znajomości strategii w zakresie danej dyscypliny. Specyficzne wymagania sportowe dotyczące wieku zawodników i partnerów w poszczególnych dyscyplinach są określone w tabeli na końcu tego rozdziału. Model dopuszcza zmiany w przepisach dyscyplin sportowych Olimpiad Specjalnych z wyjątkiem zasady mówiącej o zbliżonym wieku zawodników i partnerów. Modyfikacja przepisów powinna zagwarantować pełne zaangażowanie wszystkich członków drużyny.
- 14.1.3.2. Wymagania dotyczące zbliżonego wieku zawodników i partnerów w modelu Rozwoju Zawodnika Sportów Zunifikowanych®.
- 14.1.3.2.1. Jeśli którykolwiek członek drużyny jest w wieku 8-13 lat, różnica pomiędzy najmłodszym i najstarszym członkiem drużyny nie może być większa niż 3 lata
- 14.1.3.2.2. Jeśli którykolwiek członek drużyny jest w wieku 14-17 lat, różnica pomiędzy najmłodszym i najstarszym członkiem drużyny nie może być większa niż 5 lat
- 14.1.3.2.3. Jeśli wszyscy członkowie drużyny mają 18 lat lub więcej, różnica pomiędzy najmłodszym i najstarszym członkiem drużyny nie powinna być większa niż 20 lat
- 14.1.3.3. Drużyny w modelu Rozwoju Zawodnika Sportów Zunifikowanych® mogą startować w zawodach rangi maksymalnie narodowych (ogólnopolskich).
- 14.1.4. Rekreacyjne Sporty Zunifikowane® (jako forma rekreacji i integracji).
- 14.1.4.1. Ten model jest integracyjnym wydarzeniem sportowym (zawodami lub treningiem) dla zawodników Olimpiad Specjalnych i partnerów zunifikowanych. W przypadku tego modelu, nie określa się minimalnej liczby treningów, zawodów i/lub wymagań dotyczących składu ale musi być wprowadzany przez Olimpiady Specjalne lub przy bezpośredniej współpracy z Olimpiadami Specjalnymi. Jest skierowany i może mieć miejsce w szkołach, klubach, społecznościach i innych prywatnych lub publicznych organizacjach. Model ten dopuszcza modyfikacje przepisów sportowych Olimpiad Specjalnych.
- 14.1.4.2. Minimum 25% uczestników tej formy powinno składać się z osób z niepełnosprawnością intelektualną i 25 % to osoby bez niepełnosprawności intelektualnej. W pozostałych 50% składu drużyny może być dowolny.
- 14.1.4.3. Drużyny w modelu Rekreacyjnym Sportów Zunifikowanych® mogą startować w zawodach rangi maksymalnie narodowych (ogólnopolskich).
- 14.2. Przepisy Sportów Zunifikowanych (model rywalizacyjny)
- 14.2.1. Zdrowie i bezpieczeństwo
- 14.2.1.1. Trenerzy powinni zawsze stawiać na pierwszym miejscu zdrowie i bezpieczeństwo wszystkich zawodników. Jest to szczególnie ważne przy doborze zawodników i partnerów do uczestnictwa w drużynie w ramach sportów zunifikowanych®.
- 14.2.1.2. W przypadku dyscyplin, w których takie czynniki jak siła i szybkość, wielkość mają szczególne znaczenie należy próbować tak dopasować drużynę pod względem umiejętności, aby zminimalizować ryzyko kontuzji oraz aby zapewnić pełne uczestnictwo wszystkim członkom drużyny.

14.2.2. Skład Drużyny

- 14.2.2.1. Korzyści z uczestnictwa w sportach zunifikowanych® są dużo większe jeśli zawodnicy i partnerzy mają podobne możliwości i są w podobnym wieku.
- 14.2.2.2. Członkowie drużyny zunifikowanej powinni być w stanie wykazać się podstawowymi umiejętnościami i znajomością strategii w zakresie danego sportu.
- 14.2.2.3. Niezależnie od przepisów sportowych określających wymaganą do zawodów liczbę zawodników i partnerów w drużynie zaleca się również utrzymywać proporcje pomiędzy liczbą zawodników i partnerów w czasie dokonywania zmian w drużynie podczas gry (możliwie blisko 50/50), gdyż brak właściwej proporcji co do składu drużyny spowoduje przegraną, a jest to także niezbędne aby podkreślić korzyści i zalety sportów zunifikowanych® uzyskane w procesie treningu i zawodów

14.2.3. Prowadzenie zawodów

- 14.2.3.1. Wszystkich zawodników i partnerów obowiązują przepisy i regulaminy Olimpiad Specjalnych z następującym wyjątkiem: od partnerów wymaga się wypełnienie formularza rejestracyjnego do udziału w Olimpiadach Specjalnych w roli partnera, który obejmuje zaświadczenie o stanie zdrowia, zwolnienie z odpowiedzialności i podstawowe informacje.
- 14.2.3.2. Oficjalne Przepisy Sportowe Special Olympics obowiązują w czasie zawodów.
- 14.2.3.3. Zasada pełnego zaangażowania jest próbą zoptymalizowania uczestnictwa przez wszystkich członków drużyny (zawodników i partnerów) bazującą na zasadzie, iż każdy zawodnik powinien mieć wkład w sukces drużyny. Skład każdej drużyny musi zawierać zawodników z niezbędnymi specyficznymi, umiejętnościami sportowymi. W skład drużyny nie powinny wchodzić osoby o wyraźnie większych możliwościach niż inni członkowie drużyny, dominujące i niedopuszczające innych do gry, oraz osoby mogące stworzyć zagrożenie zdrowia i bezpieczeństwa dla innych. Dopuszczając do gry dominujących zawodników, inne role w drużynie i możliwości innych zawodników są znacznie ograniczone. To narusza filozofię i założenia przepisów Sportów Zunifikowanych Olimpiad Specjalnych i w takiej sytuacji powinno odwołać się do odpowiednich przepisów i zasad danej dyscypliny.
- 14.2.3.4. Konsekwencje nie stosowania tej zasady mogą być następujące:
 - 14.2.3.4.1. Kara dla zawodnika lub trenera (zależnie od danej dyscypliny: dokonanie dobrowolnej zmiany, faulu techniczny, ostrzeżenie, żółta kartka, wyrzucenie z boiska).
 - 14.2.3.4.2. Kara dla zespołu (np. zmiana posiadania piłki, przymusowe poddanie meczu, dyskwalifikacja z całych rozgrywek)
- 14.2.3.5. Delegat techniczny Sportów Zunifikowanych (członek komisji Sportów Zunifikowanych na zawodach) jest upoważniony do egzekwowania przepisów związanych z Pełnym Zaangażowaniem oraz zbliżonym wiekiem zawodników/partnerów.

- 14.2.3.6. Karą może być: ostrzeżenie dla trenera, w przypadku powtarzającego się zachowania - usunięcie trenera. Jeśli zachowanie będzie się dalej powtarzać, drużyna może być usunięta z rozgrywek.
- 14.2.3.7. Drużyny zunifikowane podlegają procesowi podziału na grupy sprawnościowe razem z innymi drużynami zunifikowanymi w oparciu o ich poziom możliwości, kryterium wieku oraz według wszystkich procedur ustalonych do podziału na grupy w Olimpiadach Specjalnych.
- 14.2.3.8. Oficjalne nagrody w sportach zunifikowanych® są wręczane zarówno zawodnikom jak i partnerom zgodnie z zasadami wręczania nagród w Olimpiadach Specjalnych.

14.3. Parametry rywalizacyjnych Sportów Zunifikowanych Olimpiad Specjalnych.

Parametry dyscypliny -Format		Podobny wiek	Podobny poziom sprawności	Proporcja zawodnik-partner znajdujących się w danej dyscyplinie na boisku w trakcie gry.	
		W= Wymagane P = Preferowane	W= Wymagane P = Preferowane	Liczba zawodników/ liczba partnerów	
Sporty drużynowe					
Koszykówka	Rozgrywki drużynowe	W	W	3	2
Koszykówka 3x3	Rozgrywki drużynowe	W	W	2	1
Krykiet	Rozgrywki drużynowe	W	W	6	5
Unihokej	Rozgrywki drużynowe	W	W	3	2
Piłka nożna	Futsal	W	W	3	2
Piłka nożna	5-osobowa	W	W	3	2
Piłka nożna	7-osobowa	W	W	4	3
Piłka nożna	8-osobowa	W	W	4	4
Piłka nożna	11-osobowa	W	W	6	5
Piłka ręczna	Rozgrywki drużynowe	W	W	4	3
Softball	Rozgrywki drużynowe	W	W	5	5
Plażowa piłka siatkowa	Rozgrywki drużynowe	W	W	2	2
Piłka siatkowa	Rozgrywki drużynowe	W	W	3	3
Hokej halowy	Rozgrywki drużynowe	W	W	3	3
Sporty indywidualne					
Lekkoatletyka	Sztafety	W	P	2	2
Lekkoatletyka	Drużyna	W	Zobacz przepisy dot. LA drużyn zunifik.	10	10
Badminton	Deble/Miksty	W	W	1	1
Bocce	Gra podwójna	P	P	1	1
Bocce	Gra drużynowa	P	P	2	2
Bowling	Gra podwójna/ Gra podwójna mieszana	P	P	1	1
Bowling	Gra drużynowa	P	P	2	2
Kolarstwo	Jazda na czas w Tandemie	W	P	1	1
Taniec	Duety/Pary	P	P	1	1
Taniec	Tańce drużynowe	P	P	1-6	1-6
Golf	Gra drużynowa	P	P	1	1
Judo	Pary kata	W	P	1	1
Kajakarstwo	K-2 dwójki	W	W	1	1

Pływanie na akwenach otwartych	Pary	W	P	1	1
Wrotkarstwo	Pary/Tańce drużynowe	W	P	1	1
Wrotkarstwo	Sztafeta (4 osoby)	W	P	2	2
Wrotkarstwo	Sztafeta (2 osoby)	W	P	1	1
Wrotkarstwo	Wrotkarstwo zsynchronizowane	P	P	1	1
Żeglarstwo	Załoga 3 osobowa	P	P	2	1
Tenis stołowy	Deble/Miksty	W	W	1	1
Tenis	Deble/Miksty	W	W	1	1
Narciarstwo biegowe	Sztafety	W	P	2	2
Równoległy Slalom Gigant	Pary	P	P	1	1
Łyżwiarstwo figurowe	Pary jeżdżące	W	W	1	1
Łyżwiarstwo figurowe	Taniec na lodzie	W	W	1	1
Bieg na raketach śnieżnych	Sztafety	W	P	2	2
Łyżwiarstwo szybkie	Sztafety	W	W	2	2
Pływanie	Sztafety	W	P	2	2

Proszę sprawdzić przepisy sportowe danych dyscyplin w celu uzyskania dodatkowych szczegółów i informacji na temat organizacji zawodów Sportów Zunifikowanych.

- Parametry podane powyżej oraz przepisy Olimpiad Specjalnych dyscypliny, oddają założenia modelu rywalizacyjnego i powinny być stosowane na każdym poziomie.
- Modyfikacje przepisów w modelach rekreacyjnym i rozwoju zawodnika mogą być zaimplementowane na poziomie Programu Narodowego
- Jeśli drużyna zostanie wybrana do startu na poziomie międzynarodowym, musi spełniać aktualne, warunki modelu rywalizacyjnego Sportów Zunifikowanych i ich przepisów.

15. PROGRAM TRENINGU AKTYWNOŚCI MOTORYCZNEJ OLIMPIAD SPECJALNYCH(MATP)

15.1. Ogólne założenia

15.1.1. Program Treningu Aktywności Motorycznej OS jest adresowany do zawodników, którzy jeszcze nie są zdolni do uczestnictwa w oficjalnych sportach Olimpiad Specjalnych ze względu na swoje niepełnosprawności. MATP wykorzystuje wiele zróżnicowanych, opartych na sporcie aktywności, które są rozwijane i sprawdzone w praktyce

15.2. Program

15.2.1. Program zapewnia kompleksową aktywność motoryczną i systematyczną rekreację w czasie treningów dla wszystkich jego uczestników. MATP kładzie nacisk bardziej na sam proces treningu niż na rywalizację. Ponadto program zapewnia sportowcom środki do udziału w odpowiednich zajęciach rekreacyjnych dostosowanych do ich poziomu zdolności.

15.3. Aktywności

15.3.1. Zawodnicy MATP trenują i demonstrują swoje umiejętności w obszarze mobilności, uderzania, rzucania, kopania, poruszania się na wózku (amualny i elektryczny) oraz umiejętności związane z wodą.

DODATEK A — KOMISJA DORADCZA DS. PRZEPISÓW SPORTOWYCH I JEGO DZIAŁANIA (SPORTS RULES ADVISORY COMMITTEE SRAC)

A.1 Komisja doradcza ds. przepisów sportowych (SRAC)

- Celem działalności SRAC jest weryfikacja przepisów sportowych Olimpiad Specjalnych oraz doradzanie SOI w kwestiach związanych z wprowadzaniem poprawek do tych przepisów.
- W skład Komitetu powinni wchodzić eksperci specjalizujący się w poszczególnych dyscyplinach sportu, dyrektorzy narodowi Akredytowanych Programów i/lub członkowie zarządu SOI. Członkowie SRAC powinni być wybierani z Programów Narodowych, z uwzględnieniem zróżnicowania geograficznego, w takim zasięgu, jaki z punktu widzenia ich działalności jest najbardziej praktyczny.
- Zarząd SOI ustala wielkość Komisji.
- (...)

A.2 GLOBALNI DORADCY SPORTOWI

- Komisja Doradcza ds. Przepisów Sportowych (SRAC) korzysta z pomocy Globalnych Doradców Sportowych przy weryfikacji przepisów sportowych w każdej dyscyplinie Olimpiad Specjalnych.
- (...)

A.3 – KOMISJA DORADCZA DS. SPORTÓW ZUNIFIKOWANYCH (GUSAG)

- Komisja GUSAG składa się z członków, którzy mają duże doświadczenie w ramach Sportów Zunifikowanych
- (...)

A.4 – PROCEDURY WPROWADZANIA PRZEPISÓW SPORTOWYCH DO OLIMPIAD SPECJALNYCH, ZMIANY, MODYFIKACJE I DEFINICJE

- Każda osoba związana z Olimpiadami Specjalnymi ma prawo zgłosić do Komisji Doradczej ds. Przepisów Sportowych poprzez departament Sportu SOI swoje poprawki i propozycje dotyczące zmian przepisów, czy innych modyfikacji w tym zakresie.
- (...)
- Wprowadzone aktualizacje przepisów są ogłaszane na stronie specialolympics.org.

A.5 — SPECIAL OLYMPICS PROPOSED RULE CHANGE FORM

Formularz proponowanych zmian zasad – dostępny jest formularz on-line Smartsheet.com, który jest uruchamiany w oparciu o cykl zmian zasad.

DODATEK B – MIĘDZYNARODOWE FEDERACJE SPORTOWE (.....)

DODATEK C — ZASADY UCZESTNICTWA

Patrz sekcja 2.01 Ogólnych Przepisów Olimpiad Specjalnych,

DODATEK D — PRZYSIĘGA I KODEKS POSTĘPOWANIA

Przysięga zawodnika

„Pragnę zwyciężyć, lecz jeśli nie będę mógł zwyciężyć, niech będę dzielny w swym wysiłku”.

PRZYSIĘGA TRENERA

„W imieniu wszystkich trenerów, w duchu sportowego współzawodnictwa, zobowiązujemy się działać profesjonalnie, odnosić się z szacunkiem do innych, dbać o dostarczanie samych pozytywnych doświadczeń dla wszystkich. Obiecuję zapewnienie zawodnikom bezpiecznego współzawodnictwa i dobrej jakości treningów”.

PRZYSIĘGA SĘDZIÓW

„W imieniu wszystkich sędziów, przyrzekam, że będziemy sędziować podczas zawodów Olimpiad Specjalnych w pełni obiektywnie, przestrzegając obowiązujących przepisów w duchu sportowego współzawodnictwa.”

KODEKS POSTĘPOWANIA ZAWODNIKÓW i PARTNERÓW ZUNIFIKOWANYCH OLIMPIAD SPECJALNYCH

Olimpiady Specjalne powstały by kultywować najwyższe idee sportu. Jednocześnie oczekuje się od zawodników honorowania tych idei i samych Olimpiad Specjalnych. Wszyscy zawodnicy i zunifikowani partnerzy Olimpiad Specjalnych muszą akceptować poniższe zasady:

SPORTOWA POSTAWA:

- Będę rozwijał moją właściwą postawę sportową.
- Będę zachowywał się w taki sposób, by zyskać szacunek do siebie, moich trenerów, mojej drużyny i Olimpiad Specjalnych.
- Nie będę używał „brzydkiego” języka.
- Nie będę przeklinał i obrażał innych osób.
- Nie będę agresywny wobec zawodników, trenerów, wolontariuszy i innych osób.

TRENING I ZAWODY

- Będę trenował regularnie.
- Będę uczył się i przestrzegał przepisów mojej dyscypliny sportu.
- Będę słuchał moich trenerów i sędziów, a jeśli czegoś nie zrozumieję będę zadawał pytania.
- Zawsze będę dawał z siebie wszystko podczas: treningów, procesu podziału na grupy sprawnościowe i podczas zawodów.
- Nie będę oszukiwał podczas gier obserwowanych lub preeliminacji, tylko po to by dostać się w finałach do słabszej grupy sprawnościowej.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA MOJE ZACHOWANIE

- Nie będę zachowywał się w niewłaściwy i niepożądany sposób ani fizycznie ani słownie ani seksualnie, wobec osób trzecich.
- Nie będę palił w miejscach gdzie palenie jest zabronione.
- Nie będę pił alkoholu i zażywał niedozwolonych substancji w trakcie imprez Olimpiad Specjalnych.
- Nie będę używał środków dopingujących.
- Będę przestrzegał wszelkich praw i przepisów Olimpiad Specjalnych, Międzynarodowych Federacji i Narodowych Federacji ustalonych dla mojej dyscypliny sportu.
- Rozumiem, że jeśli nie będę przestrzegał zasad tego Kodeksu, podlegać będę konsekwencjom ustalonym przez Program Narodowy lub Komitet Organizacyjny Światowych Igrzysk, z możliwością odsunięcia mnie od uczestnictwa w zawodach łącznie.

KODEKS POSTĘPOWANIA TRENERÓW OLIMPIAD SPECJALNYCH

Olimpiady Specjalne powstały by kultywować najwyższe idee sportu. Jednocześnie oczekuje się od trenerów honorowania tych idei i samych Olimpiad Specjalnych. Wszyscy trenerzy Olimpiad Specjalnych muszą akceptować poniższe zasady:

SZACUNEK DLA INNYCH

- Będę szanował prawa, godność i wartość zawodników, partnerów zunifikowanych, trenerów, wolontariuszy, przyjaciół i widzów Olimpiad Specjalnych.
- Będę traktował wszystkich równo nie zważając na płeć, pochodzenie, wyznawaną religię i poziom możliwości.
- Będę pozytywnym przykładem dla zawodników i partnerów zunifikowanych, których trenuję.

ZAPEWNIENIE POZYTYWNEGO DOŚWIADCZENIA

- Jako trener zapewniam, że czas spędzony przez zawodników jest wykorzystany efektywnie.
- Będę szanował talent, poziom rozwoju i cele każdego zawodnika.
- Zapewnię każdemu zawodnikowi możliwość udziału w zawodach, które wzmocnią potencjał zawodnika i będą właściwe dla jego poziomu możliwości.
- Będę sprawiedliwy, uważny i uczciwy w relacjach z zawodnikami i będę komunikował się z nimi używając prostego i jasnego słownictwa.
- Zapewnię na zawodach podanie właściwej informacji o najlepszych wynikach, każdego z zawodników.
- Będę mobilizował i właściwie przygotowywał zawodników, by rywalizowali z wykorzystaniem pełnych swoich maksymalnych możliwości podczas procesu podziału na grupy sprawnościowe (preeliminacji) i podczas finałów, zgodnie z Oficjalnymi Przepisami Sportowymi Special Olympics.

DZIAŁANIE PROFESJONALNE I ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA MOJE ZACHOWANIE

- Mój język, sposób zachowywania, punktualność, przygotowanie i wygląd będą prezentować wysoki poziom kultury osobistej.
- Będę sprawował kontrolę, okazywał szacunek, godność i profesjonalizm wszystkim zaangażowanym w dany sportu (zawodnikom, trenerom, przeciwnikom, sędziom, organizatorom, rodzicom, widzom i mediom).
- Będę zachęcał zawodników by prezentowali te same cechy.
- Nie będę pił alkoholu, palił i zażywał niedozwolonych substancji w czasie reprezentowania Olimpiad Specjalnych, zarówno na treningach jak i na zawodach.
- Będę przeciwdziałał wszelkim formom obrażania zawodników i innych osób, w szczególności nadużyciom słownym, fizycznym i emocjonalnym.
- Będę czujny na inne formy obrażania zawodników, będących pod moją opieką.

JAKOŚĆ PRACY I OBSŁUGI ZAWODNIKÓW

- Będę się starał, ciągle rozwijać swoje umiejętności i wiedzę trenerską.
- Jako trener, będę się orientował w przepisach sportowych i rozwijał umiejętności w mojej dyscyplinie sportu.
- Zagwarantuję i zrealizuję zaplanowany rozkład treningów.
- Jako trener, zachowam wszelkie kopie badań lekarskich, wyników sportowych z zajęć treningowych i z zawodów każdego zawodnika.
- Będę przestrzegał wszelkich przepisów sportowych Olimpiad Specjalnych, Międzynarodowych i Narodowych Federacji dla mojej dyscypliny sportu.

ZDROWIE I BEZPIECZEŃSTWO ZAWODNIKÓW

- Upewnię się, iż obiekty sportowe i sprzęt sportowy, który wykorzystuje jest bezpieczny.
- Będę pewny, że sprzęt sportowy, przepisy, warunki i zasady treningu są właściwie dobrane do poziomu umiejętności i wieku zawodników.
- Zapoznam się z zaświadczeniami lekarskimi moich zawodników i dostosuję treningi do ograniczeń z nich wynikających.
- Będę zachęcał zawodników do korzystania z pomocy lekarskiej, jeśli będzie ona wymagana.
- Bardzo uważnie będę zajmował się chorymi i kontuzjowanymi zawodnikami.
- Tylko jeśli będzie to konieczne, będę ograniczał udział w zawodach i treningach.
- Rozumiem, że jeśli nie będę przestrzegał zasad tego Kodeksu, podlegać będę konsekwencjom, włącznie z zakazem pełnienia funkcji trenera Olimpiad Specjalnych.

KODEKS POSTĘPOWANIA SĘDZIÓW OLIMPIAD SPECJALNYCH

- Olimpiady Specjalne powstały by kultywować najwyższe idee sportu. Jednocześnie oczekuje się od sędziów honorowania tych idei i samych Olimpiad Specjalnych. Wszyscy sędziowie Olimpiad Specjalnych muszą akceptować poniższe zasady:
- Będę sumiennie przestrzegał koncepcji oraz przepisów sportowych obowiązujących w Olimpiadach Specjalnych.
- Będę wypełniał moje obowiązki z pełną powagą, starannie, dokładnie i sprawiedliwie.
- Będę bezstronny, sprawiedliwy i obiektywnie trzymający się zasad.
- Będę energiczny, ubrany odpowiednio i schludny. Będę się też powstrzymywał od palenia papierosów na obiektach sportowych i spożywania napojów alkoholowych w czasie trwania igrzysk.
- Zagwarantuję wszystkim zawodnikom możliwość współzawodnictwa na równych zasadach i dam im możliwość budowania sprawności fizycznej, zdobywania radosnych doświadczeń poprzez współuczestnictwo w rywalizacji w duchu wzajemnej przyjaźni i szacunku.
- Nie będę dyskredytował zawodników ze względu na ich niepełnosprawność ruchową. Będę chronił prywatności zawodników a swoje obowiązki wykonywał z poszanowaniem praw i wyznawanych przez wszystkich sportowców wartości.
- Będę zagrzewał zawodników do walki zapewniając zarazem bezpieczeństwo i przebieg rozgrywek w duchu idei Olimpiad Specjalnych.
- Będę szanował trenerów, organizatorów, publiczność oraz rodziców sportowców specjalnych.

DODATEK E — UCZESTNICTWO OSÓB Z PODEJRZENIEM KOMPRESJI RDZENIA KRĘGOWEGO LUB NIESTABILNOŚĆ W STAWIE SZCZYTOWO-OBROTOWYM

Uszkodzenie rdzenia kręgowego

Jest to rzadka dolegliwość, lecz kiedy się pojawi, może mieć katastrofalne skutki dla każdego sportowca. Niektóre formy uszkodzenia rdzenia kręgowego mogą pojawić się u zdrowych ludzi, którzy nie byli wcześniej narażeni na ryzyko uszkodzenia kręgosłupa. Wśród niektórych sportowców mogą jednak pojawiać się symptomy występowania kompresji rdzenia kręgowego zanim przybierze ona swą medyczną formę. Objawia się ona poprzez mocny ucisk kości kręgosłupa na rdzeń kręgowy. Może być to rezultatem nadwyrężenia rdzenia kręgowego powstałego w wyniku dynamicznego ruchu lub uderzeń towarzyszących uprawianiu niektórych dyscyplin sportu. Dlatego też diagnoza wspomnianych symptomów mogących świadczyć o podatności zawodników na kompresję rdzenia kręgowego jest tak ważne.

Najczęściej występującym zaburzeniem tego typu wśród sportowców OS jest tzw. niestabilność w stawie szczytowo-obrotowym (AAI). Najbardziej narażeni na tą dolegliwość są zawodnicy z zespołem Downa. Około 1,5% z nich wykazuje neurologiczne oznaki świadczące o występowaniu kompresji rdzenia kręgowego lub AAI. Jednakże te dysfunkcje mogą występować na wszystkich poziomach kręgosłupa, nie są też diagnozowane wyłącznie u osób z zespołem Downa.

Symptomy świadczące o podejrzeniu występowania tych schorzeń należy traktować z pełną powagą, a odpowiednia reakcja może uchronić zawodników przed ciężkimi i permanentnymi kontuzjami. Do objawów można zaliczyć:

- Drętwienie lub mrowienie rąk, stóp, ramion albo nóg.
- Brak siły w rękach, stopach, ramionach lub nogach.
- Nieprawidłowe zmiany w sposobie chodzenia.
- Problemy z koordynacją.
- Spastyczność.
- Paraliż ciała.
- Problemy z układem pokarmowym i moczowym.
- Przechył głowy.
- Pałący ból, klucie lub ścignięte nerwy w ramionach, szyi, barku, rękach lub plecach.

Jeśli którykolwiek z tych objawów zostanie zaobserwowany, zwłaszcza jeśli żaden z nich wcześniej nie występował, zachodzi podejrzenie, że zawodnik może być narażony na bezpośrednie ryzyko kontuzji rdzenia kręgowego. W takiej sytuacji wszelkie aktywności sportowe powinny zostać wstrzymane. Należy też w trybie pilnym skontaktować się z lekarzem specjalistą w celu oceny ryzyka i ustalenia potencjalnych przyczyn występowania tych odchyłeń od normy i wyeliminowania możliwych przyczyn leżących u ich podstaw.

Więcej informacji na ten temat można znaleźć poniżej (w sekcji poświęconej Przepisom Ogólnym).

Przedruk z sekcji 2.02(g) Ogólnych Przepisów Olimpiad Specjalnych

Uczestnictwo osób cierpiących na kompresję rdzenia kręgowego, w postaci niestabilności w stawie szczytowo-obrotowym.

Kompresja rdzenia kręgowego na dowolnym odcinku kręgosłupa, w tym także na odcinku kręgów szyjnych C-1 i C-2, zwaną niestabilnością w stawie szczytowo-obrotowym, co może narażać takie osoby na ryzyko uszkodzenia rdzenia kręgowego w przypadku uczestnictwa przez te osoby w zajęciach związanych z wykonywaniem nadmiernego wyprost, znacznego zgięcia szyi lub górnej części kręgosłupa lub powodują zwiększony bezpośredni nacisk w kierunku osiowym na kręgosłup szyjny i górną część kręgosłupa. Akredytowane Programy muszą zastosować następujące środki ostrożności zanim dopuszczą zawodników narażonych na występowanie opisanych wyżej dysfunkcji do uczestnictwa we wszelkich aktywnościach fizycznych:

(1) **Stwierdzenie występowania symptomów.** Wszyscy zawodnicy muszą być przebadani przez lekarza specjalistę pod kątem występowania niepokojących objawów neurologicznych mogących mieć związek z występowaniem zaburzenia AAI. Potencjalny objawy, o których tu mowa zostały opisane powyżej. Można tu jeszcze dodać nienaturalne napięcie niektórych mięśni oraz hiperrefleksję (wysoce reaktywne odruchy głębokie).

(2) **Działania w wypadku stwierdzenia występowania niepożądanych objawów.** Jeżeli lekarz stwierdzi występowanie opisanych powyżej objawów, zawodnik może uzyskać pozwolenie na dalsze uczestnictwo w programie OS na własną prośbę. Może to jednak nastąpić pod warunkiem, że otrzymał(a) gruntowną neurologiczną ocenę swojego zdrowia od

specjalisty, zaświadczać, że taka osoba może podejmować aktywności fizyczne w ramach OS oraz że sportowiec lub opiekun/rodzic, albo opiekun zawodnika niepełnoletniego podpisał odpowiedni dokument, zaświadczający, że taka osoba otrzymała pełną medyczną informację na ten temat. Niezbędne dokumenty i certyfikaty tu wymagane powinny być przedłożone Akredytowanemu Programowi poprzez zstandaryzowany formularz zatwierdzony przez SOI, zatytułowany "Special Release for Athletes with Symptomatic Spinal Cord Compression and/or symptomatic Atlanto-axial Instability," lub jakiegokolwiek poprawki tego formularza zatwierdzone przez SOI. (the "Special Release Concerning Spinal Cord Compression and/or symptomatic Atlanto-axial Instability").

DODATEK F — WYTYCZNE DOTYCZĄCE OCENY BEZPIECZEŃSTWA W SPORTACH

Sprzęt zabezpieczający: Oceń jakość i efektywność sprzętu zabezpieczającego używanego w danej dyscyplinie, takiego jak kaski, ochraniacze, gogle itp. Upewnij się, że każdy uczestnik używa odpowiedniego sprzętu, który spełnia standardy jakościowe.

Przepisy i regulacje: Potwierdź, że istnieje krajowy organ zarządzający tą dyscypliną i sprawdź zasady i przepisy regulujące dyscyplinę. Jeśli tak, czy istnieje potrzeba jakichkolwiek modyfikacji zasad, aby dostosować je dla osób z niepełnosprawnością intelektualną? Czy istnieją przepisy zapobiegające niebezpiecznym sytuacjom? Czy sędziowie skutecznie egzekwują te zasady?

Przygotowanie uczestników: Weź pod uwagę poziom wytrenowania i przygotowania wymagany od sportowców. Czy sportowcy są odpowiednio przygotowani i świadomi technik zapobiegania urazom? Czy istnieje krajowy organ zarządzający, który certyfikuje trenerów i zapewnia edukację dla nich dotyczącą właściwego treningu?

Czynniki środowiskowe: Oceń, w jaki sposób czynniki środowiskowe mogą wpływać na bezpieczeństwo uprawiania danej dyscypliny. W przypadku sportów uprawianych na świeżym powietrzu weź pod uwagę warunki pogodowe, teren i inne zagrożenia środowiskowe.

Odpowiedni wiek: Określ, czy dyscyplina jest odpowiednia dla wieku i poziomu umiejętności sportowców. Niektóre sporty mogą być z natury bardziej ryzykowne dla młodszych lub mniej doświadczonych zawodników.

Wskaźniki urazów: Przeanalizuj dane dotyczące częstotliwości i ciężkości urazów związanych z tą dyscypliną. Weź pod uwagę zarówno ciężkie urazy (takie jak złamania lub wstrząsy mózgu), jak i przewlekłe kontuzje (takie jak urazy z przeciążenia).

Dodatkowe uwagi: Oprócz powyższych uwag przed wprowadzeniem nowej dyscypliny, Program Narodowy powinien ocenić, czy będzie potrzebne dodatkowe wsparcie medyczne, przeanalizować wszelkie zasady zarządzania ryzykiem wdrożone przez związki/organy zarządzające, ligi lub inne organizacje nadzorujące daną dyscyplinę. Należy przeprowadzić dodatkową ocenę ogólnej kultury bezpieczeństwa w tej dyscyplinie. Konkretnie, czy sportowcy, trenerzy i działacze stawiają bezpieczeństwo na pierwszym miejscu? Czy ten sport wiąże się z większą odpowiedzialnością bez certyfikowanego trenera z odpowiedniego związku? Ponadto należy wziąć pod uwagę potencjalne długoterminowe zagrożenia dla zdrowia związane z tą dyscypliną, takie jak urazy głowy prowadzące do przewlekłej encefalopatii pourazowej (CTE) lub uszkodzenia stawów spowodowane powtarzającymi się ruchami.